

คู่มือการเรียนรู้และการป้องกัน ความผิดทางวินัย

จัดทำโดย

กองบริหารทรัพยากรบุคคล

ฝ่ายทรัพยากรบุคคล

เมษายน 2565

คำนิยาม

“วินัย” หมายถึง กฎเกณฑ์ ข้อบังคับที่ต้องปฏิบัติหากฝ่าฝืนอาจต้องรับโทษ กล่าวอีกนัยหนึ่ง “วินัย” หมายถึง การควบคุมความประพฤติของคนในองค์กรให้เป็นไปตามแบบแผนที่พึงประสงค์

วินัยของพนักงาน กนอ.

- * ต้องแต่งกายเรียบร้อยและมีกริยาวาจาสุภาพเชื่อฟังและไม่แสดงกระด้างกระเดื่องต่อผู้บังคับบัญชา
- * ต้องปฏิบัติงานโดยมิให้เป็นการกระทำการขัดผู้บังคับบัญชาเหนือตนเว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว
- * ต้องปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลและตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีและก้าวหน้าด้วยความอุตสาหะเอาใจใส่และระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ของ กนอ.

วินัยของพนักงาน กนอ.

- * ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ กนอ. จะละทิ้งหน้าที่ไม่ได้
- * ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ของตน ไม่ว่าโดยทางตรงและทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง หรือผู้อื่น
- * ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา และต้องไม่กระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว เช่น ประพฤติตนเป็นคนเสเพล เสพเครื่องทองของเมาไม่สามารถครองสติได้หมกมุ่นในการพนัน กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งตน

วินัยของพนักงาน กนอ.

- * ต้องต้อนรับให้ความสะดวก ความเป็นธรรมและให้ความสงเคราะห์แก่ผู้มาติดต่อในกิจการที่เกี่ยวกับหน้าที่ของตน โดยไม่ชักช้า ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามบุคคลใด ต้องรักษาความสามัคคี ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่
- * ต้องรักษาความลับของทางราชการและของ กนอ.
- * ต้องไม่กระทำหรือดำเนินการใดที่ถือว่าต่อต้านหรือฝ่าฝืนกฎหมายแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ หรือกฎหมายอื่น ๆ หรือกระทำหรือดำเนินการใด ๆ ที่ส่อไปในทางเคลื่อนไหวต่อต้านรัฐบาล

หน้าที่ของผู้บังคับบัญชา

- * ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ส่งเสริมและระมัดระวังให้
ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามวินัย
- * ถ้าผู้บังคับบัญชารู้ว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิด จะต้อง
ดำเนินการทางวินัยทันที ถ้าเห็นว่าผู้นั้น ต้องรับโทษ
และอยู่ในอำนาจที่ตนจะลงโทษได้ก็ให้สั่งลงโทษ แต่ถ้าเห็น
ว่าโทษสูงกว่า ที่ตนมีอำนาจให้รายงานผู้บังคับบัญชาชั้น
เหนือขึ้นไปเพื่อพิจารณาตามควรแก่กรณี
- * ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติโดยไม่สุจริต ถือว่าผู้นั้น
กระทำความผิดวินัย

โทษทางวินัย ของพนักงาน กนอ.

โทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

- * ภาคทัณฑ์
- * ตัดเงินเดือน
- * ลดขั้นเงินเดือน

โทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

- * เลิกจ้าง
- * ไล่ออก

การกระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรง

- * กระทำความผิดอาญาต้องรับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษหนักกว่าจำคุก เว้นโทษกระทำผิดโดยประมาท
- * ทุจริตต่อหน้าที่
- * ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาในหน้าที่โดยชอบ และเป็นเหตุให้เสียหายแก่ กนอ. อย่างร้ายแรง
- * เปิดเผยความลับทางราชการหรือ กนอ. เป็นเหตุให้เสียหายอย่างร้ายแรง

การกระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรง

- * ประมาทเลินเล่อในหน้าที่เป็นเหตุให้ กนอ. เสียหายอย่างร้ายแรง
- * กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอื่นใด อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
- * ละทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุอันควรเป็นเหตุให้ กนอ. เสียหายอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ติดต่อกันคราวเดียว โดยไม่มีเหตุผลอันควรเป็นเวลาเกินกว่า 7 วัน

วิธีดำเนินการทางวินัย

พนักงานผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรงกรณีมีมูล ผู้ว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนในการสอบสวนจะต้องแจ้งข้อกล่าวหา และ
สรุปพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูก
กล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง และนำ
พยานหลักฐานเข้าสืบข้อความได้

หลักการพิจารณาความผิด

หลักนิติธรรม คือ การพิจารณาว่า การกระทำเช่นนั้น มีกฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิดทางวินัยหรือไม่ และการกระทำความผิดดังกล่าวครบองค์ประกอบความผิดหรือไม่

หลักมโนธรรม คือ การพิจารณาทบทวนให้รอบคอบ โดยคำนึงถึงความถูกต้อง เหมาะสม ตามเหตุผลที่ควรจะเป็น ภายในขอบเขตระดับโทษ ตามที่กฎหมายกำหนด และมีให้เป็นไปโดยพยาบาท โดยอคติ หรือโดยโทสะจริต หรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด

หลักการพิจารณาความผิด

หลักความเป็นธรรม คือ การวางโทษจะต้องให้ได้ระดับเสมอกัน ใครทำผิดก็ต้องถูกลงโทษ และอาจต้องใช้เหตุผลประกอบในการพิจารณา ได้แก่ ลักษณะของการกระทำผิด ผลแห่งการกระทำ คุณความดี การรู้หรือไม่รู้ว่าการกระทำนั้นเป็นความผิด การให้ออกสแก้ไขความประพฤติเหตุเบื้องหลังการกระทำผิด สภาพของผู้กระทำผิด เป็นต้น

นโยบายของราชการ คือ นโยบายที่กำหนดเกี่ยวกับโทษทางวินัย เช่น นโยบายของรัฐบาล มติคณะรัฐมนตรี เป็นต้น

สิทธิของผู้ลงทุนโทษ ทางวินัย

พนักงานผู้ใดถูกผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษ เพราะกระทำผิดวินัย มิใช่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ กนอ. และเห็นว่าไม่เป็นธรรม มีสิทธิร้องทุกข์โดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือกว่าผู้ลงโทษหนึ่งชั้นภายใน 15 วันนับแต่ทราบคำสั่งลงโทษ

กรณีผู้ว่าการเป็นผู้สั่งลงโทษ ให้ร้องต่อคณะกรรมการ กนอ. โดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์แล้วยื่นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับภายในเวลา 15 วัน และให้ผู้ว่าการนำเรื่องเสนอคณะกรรมการ กนอ.

ตัวอย่าง การกระทำความผิดทางวินัย

ไม่เชื่อฟังผู้บังคับบัญชา

พนักงานขับรถขนส่งของ กนอ. ไปจอดไว้ที่บ้านพักของตนเอง โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือมีเหตุผลอันควร ถือว่าไม่เชื่อฟังผู้บังคับบัญชา หลีกเลียงไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีแก่ กนอ. เป็นการกระทำความผิดวินัยข้อ 56 (1) และ (3) แห่งข้อบังคับ กนอ. ฉบับที่ 14 ว่าด้วย พนักงาน พ.ศ. 2525 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับ กนอ. ฉบับที่ 51 ว่าด้วยพนักงาน (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 6) พ.ศ. 2534 ได้รับโทษภาคทัณฑ์

ตัวอย่าง การกระทำความผิดทางวินัย

ประมาทเลินเล่อ เป็นเหตุให้ทรัพย์สินของ กนอ.
เสียหาย

พนักงานขับรถยนต์ ได้ขับรถยนต์โดยประมาท
เลินเล่อ ขาดความระมัดระวังเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของ
กนอ. ได้รับความเสียหาย เป็นการกระทำความผิดวินัยข้อ 66
แห่งข้อบังคับ กนอ. ฉบับที่ 14 ว่าด้วยพนักงาน พ.ศ.
2525 ได้รับโทษภาคทัณฑ์

ตัวอย่าง การกระทำความผิดทางวินัย

นำเอกสารปลอมมาใช้หักล้างเงินยืมทตรง

พนักงานนำเอกสารปลอมมาใช้หักล้างเงินยืมทตรง ค่าที่พักและค่าโทรศัพท์ และในการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายมิได้ ปฏิบัติตามมติคณะกรรมการ กนอ. เบิกจ่ายค่าใช้จ่าย บางรายการที่ไม่มีสิทธิเบิก ได้แก่ ค่ารักษาพยาบาลและ ค่าเดินทางไป - กลับระหว่างที่พักและที่ทำงาน เนื่องจาก ได้รับเงิน พชต. (ค่าที่พักไปราชการต่างจังหวัด) แล้ว เป็นการกระทำความผิดวินัยข้อ 56 (5)(6) แห่งข้อบังคับ กนอ. ฉบับที่ 14 ว่าด้วยพนักงาน พ.ศ. 2525 แก้ไขเพิ่มเติม โดยข้อบังคับ กนอ. ฉบับที่ 51 ว่าด้วยพนักงาน (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 6) พ.ศ. 2534 และข้อ 60 (2) (6) แห่งข้อบังคับ กนอ. ฉบับที่ 14 ว่าด้วยพนักงาน พ.ศ. 2525 ได้รับโทษไล่ออก

ตัวอย่าง การกระทำความผิดทางวินัย

จัดซื้อ/จัดจ้างโดยทุจริต

ผู้อำนวยการสำนักงานนิคมอุตสาหกรรม มิได้จัดซื้อ/จัดจ้างพัสดุให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ.2560 ประกอบกับระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ.2560 และกฎกระทรวง และข้อบังคับ กนอ. ฉบับที่ 104 ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงิน พ.ศ. 2543 ทุจริตการจัดซื้อพระบรมฉายาลักษณ์ โดยใช้ใบเสร็จรับเงินปลอม เพื่อประกอบการเบิกจ่ายเงินจาก กนอ. เป็นการกระทำความผิดวินัยข้อ 56 (3) (5) แห่งข้อบังคับ กนอ. ฉบับที่ 14 ว่าด้วยพนักงาน พ.ศ. 2525 แก้ไขเพิ่มเติม โดยข้อบังคับ กนอ. ฉบับที่ 51 ว่าด้วยพนักงาน (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 6) พ.ศ. 2534 และข้อ 60 แห่งข้อบังคับ กนอ. ฉบับที่ 14 ว่าด้วยพนักงาน พ.ศ. 2525 ได้รับโทษไล่ออก

ตัวอย่าง การกระทำความผิดทางวินัย

ละทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

พนักงานขับรถยนต์ ละทิ้งหน้าที่ติดต่อกัน
เดียวกัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเวลาเกินกว่า
7 วัน เป็นการกระทำผิดวินัยข้อ 60 (7) แห่งข้อบังคับ
กนอ. ฉบับที่ 14 ว่าด้วยพนักงาน พ.ศ. 2525 ได้รับโทษ
ไล่ออก

ตัวอย่าง การกระทำความผิดทางวินัย

ทุจริตต่อหน้าที่เบียดบังทรัพย์สินของ กนอ.

นักบริหารงานทั่วไป 7 ได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่การเงินได้รับเงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตก่อสร้างอาคารจากผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมมิได้นำเงินฝากบัญชีของ กนอ. ตามข้อบังคับ กนอ. ฉบับที่ 104 ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงินและการเก็บรักษาเงิน พ.ศ. 2543 และรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาว่าใบเสร็จรับเงินดังกล่าวยกเลิกเนื่องจากเขียนผิดและนำใบเสร็จรับเงินไปเย็บติดกับใบเสร็จรับเงินที่มีการยกเลิกจริงก่อนหน้านี้การกระทำดังกล่าวเป็นการเบียดบังทรัพย์สินของ กนอ. เป็นของตนเอง เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้อ 60 แห่งข้อบังคับ กนอ. ฉบับที่ 14 ว่าด้วยพนักงาน พ.ศ. 2525 ได้รับโทษไล่ออก

กฎหมายที่ควรรู้

- * ข้อบังคับ กนอ. ฉบับที่ 14 ว่าด้วย พนักงาน พ.ศ.2525 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
- * ข้อบังคับ กนอ. ฉบับที่ 6 ว่าด้วยเงินรองจ่าย พ.ศ. 2524
- * ข้อบังคับ กนอ. ฉบับที่ 104 ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงิน พ.ศ. 2543
- * พระราชบัญญัติ การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ.2560
- * ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ.2560 และกฎกระทรวง
- * กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานอื่น ๆ

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๖ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอเกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ <http://discipline.ops.moph.go.th/>

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

นายบุญชู ข้าราชการ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลแห่งหนึ่ง ได้เข้ารับรถยนต์ของทางราชการออกปฏิบัติงานประจำคมระดับหมู่บ้านในเขตรับผิดชอบ ภายหลังเสร็จสิ้นภารกิจเวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น. ซึ่งอยู่ในระหว่างเวลาปฏิบัติราชการได้ร่วมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับผู้นำชุมชน

และประชาชนซึ่งมาร่วมพัฒนาทำความสะอาดหมู่บ้าน จนกระทั่งเวลาประมาณ ๑๖.๓๐ น.

ซึ่งได้เข้ารับรถยนต์คันดังกล่าวไปส่งซ่อมที่ศูนย์บริการตามที่ได้นัดหมาย แต่เมื่อมาถึงบริเวณสี่แยกได้จอดรถหลับขณะติดสัญญาณไฟจราจรทำให้การจราจรติดขัดและมีการเอะอะโวยวายพูดจาไม่รู้เรื่องและมีกลิ่นแอลกอฮอล์

พฤติการณ์ดังกล่าวเป็นการดื่มแอลกอฮอล์ในเวลาราชการและมีอาการมึนเมาในระหว่างขับรถ ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ เจ้าหน้าที่ควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับประชาชน จึงเห็นควรลงโทษ ตัดเงินเดือน นายบุญชู ร้อยละ ๔ เป็นเวลาสองเดือน

ผิดที่...

เมาทุกขวด

ผิดที่ ผิดเวลา

นายบุญทิ้ง ข้าราชการ ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอแห่งหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป ระหว่างปฏิบัติราชการที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ นายบุญทิ้งไม่มาปฏิบัติราชการ รวม ๖ วัน โดยไม่ได้รับอนุญาตให้ลาและนับตั้งแต่วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป นายบุญทิ้งไปปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

โดยไม่ได้กลับมาปฏิบัติราชการที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภออีกเลย พฤติการณ์ดังกล่าวเป็นการไปปฏิบัติราชการโดยพลการและไม่ปรากฏว่าได้รับอนุญาตให้ไปราชการแต่อย่างใด การที่นายบุญทิ้งไม่ปฏิบัติงานที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอตามคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและไม่ไปปฏิบัติราชการที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอในคราวเดียวติดต่อกันเกินกว่า ๑๕ วัน นั้น กรณีถือเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการตามนัยมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ลับ ที่ นร ๐๕๐๔/ว ๒๐๓ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ กรณีจึงมีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

ทุจรีด...

ทุจริต มิตรร้ายแรง

นายบุญน้อย ข้าราชการ ตำแหน่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ในฐานะผู้มีอำนาจอนุมัติจัดซื้อจัดจ้าง และในฐานะหัวหน้าส่วนราชการมีพฤติการณ์ ที่เชิดตัวแทนเข้าจัดซื้อเครื่องคิดเลขเพื่อคำนวณ ดัชนีมวลกาย (BMI) กับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด จำนวน ๑,๕๐๐ เครื่อง เครื่องละ ๑๔๘ บาท เป็นเงินจำนวน ๒๐๗,๒๐๐ บาท แต่จัดซื้อจริง

ในราคา ๑๔๙,๑๐๐ บาท โดยมีเจตนาเพื่อหวังผลประโยชน์จากเงินส่วนต่างที่ได้รับจากส่วนราชการ จำนวน ๕๘,๑๐๐ บาท เป็นเหตุให้ราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง พฤติการณ์ดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ

หน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๑) (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ เรื่องมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงบางกรณี มีคำสั่งให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

คำขอให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ต้องยื่นภายในกำหนดเวลาใด?

มูลเหตุของคดี...เกิดจากนางสาวพอเพียงได้จดทะเบียนรับซื้อผากที่ดินตามหลักฐานหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก) จากบริษัท ส. จำกัด เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ และต่อมาได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานที่ดินว่า น.ส. ๓ ก ฉบับดังกล่าว น่าจะปลอม นางสาวพอเพียงตกใจถึงกับหน้าถอดสีและได้รับนำ น.ส.๓ ก ไปส่งมอบให้แก่พนักงาน...

พนักงานสอบสวนเพื่อทำการตรวจพิสูจน์

ต่อมาในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ นางสาวพอเพียงจึงได้ร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดดังกล่าวเมื่อคดีขึ้นสู่ศาลจังหวัดบริษัท ส. จำกัด ปฏิเสธว่าไม่เคยมอบอำนาจให้บุคคลใดไปจดทะเบียนขายฝากที่ดินพิพาทและอ้างว่าจากรายงานของกองพิสูจน์หลักฐานกลางพบว่า น.ส. ๓ ก ฉบับที่อยู่ในความครอบครองของนางสาวพอเพียงน่าจะเป็นเอกสารปลอมซึ่งหากพฤติกรรมเป็นดังที่บริษัท ส. จำกัด กล่าวอ้างนางสาวพอเพียงย่อมไม่อาจฟ้องบังคับให้ส่งมอบที่ดินได้ นางสาวพอเพียงจึงขอถอนฟ้องคดีแพ่งซึ่งศาลจังหวัดอนุญาตให้ถอนฟ้องและจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

นางสาวพอเพียงเห็นว่าหน้าที่เจ้าพนักงานที่ดินไม่ตรวจสอบ น.ส. ๓ ก และหนังสือมอบอำนาจของบริษัท ส. จำกัด ว่าเป็นเอกสารที่ถูกต้องแท้จริงหรือไม่และได้จดทะเบียนขายฝากที่ดินตาม น.ส. ๓ ก ฉบับดังกล่าว ทำให้ตนได้รับความเสียหายจากการรับซื้อฝากที่ดิน จึงยื่นคำขอลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ต่ออธิบดีกรมที่ดินเพื่อขอให้รับผิดคดีใช้คำสินไหมทดแทนแก่ตน แต่กรมที่ดินเพิกเฉย

นางสาวพอเพียงจึงนำคดีมาฟ้องเพื่อให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยคำสินไหมทดแทน พร้อมดอกเบี้ยตามกฎหมาย

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า
ผู้ฟ้องคดีได้รู้มูลละเมิดจากการที่เจ้าหน้าที่กรมที่ดินจดทะเบียนขายฝากที่ดินตามหลักฐาน น.ส. ๓ ก ซึ่งเป็นเอกสารสิทธิ์ปลอม ทำให้ตนซึ่งเป็นผู้รับซื้อฝากที่ดินได้รับความเสียหายอย่างช้าที่สุดในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้ร้องทุกข์...

ร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน โดยผู้เสียหายอาจใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากหน่วยงานของรัฐต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดได้โดยวิธีการยื่นคำขอให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทน นั้น พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดฯ มิได้บัญญัติไว้โดยชัดแจ้งว่าผู้เสียหายจะต้องยื่นคำขอภายในระยะเวลาใด ซึ่งการยื่นคำขอนี้เป็นวิธีการใช้สิทธิเรียกร้องอย่างหนึ่ง จึงต้องยื่นภายในระยะเวลาเช่นเดียวกับการใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาล เมื่อผู้ฟ้องคดีรู้ถึงมูลละเมิดในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จึงต้องยื่นคำขอต่อกรมที่ดินภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้จะพึงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่ไม่เกิน

๑๐ ปี นับแต่วันทำละเมิด กล่าวคือ ต้องยื่นภายในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ขอให้กรมที่ดินชดใช้ค่าสินไหมทดแทน จึงเป็นการยื่นคำขอเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว แม้กรมที่ดินจะมีได้พิจารณาคำขอให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๑๘๐ วันหรือ ๓๖๐ วันแล้วแต่กรณีก็ตาม ก็ไม่เกิดสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามมาตรา ๑๑ ประกอบมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดฯ เนื่องจากการใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว ศาลปกครองจึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา (คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ คผ. ๒๙/๒๕๖๔)

ผลการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล?

ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลเกี่ยวกับรายงานผลวิเคราะห์ตัวอย่างปัสสาวะของตนเอง คณะกรรมการวินิจฉัยพิจารณาแล้วเห็นว่าในกรณีนี้ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติบทยามคำว่า **ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล**

หมายความว่า...

หมายความว่าข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัว เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรมหรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมาย รหัสหรือสิ่งบ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะ

เสียงของคนหรือรูปถ่าย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็น ข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างปัสสาวะ ของผู้อุทธรณ์และผลการตรวจวิเคราะห์ระบุว่า ตรวจไม่พบเมทแอมเฟตามีนในปัสสาวะตัวอย่าง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวย่อมมีลักษณะเป็นข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้อุทธรณ์ในเรื่องการ ตรวจไม่พบสารเสพติดให้โทษชนิดเมทแอมเฟตามีน

ในร่างกายของผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ ตามผลการตรวจวิเคราะห์ที่ได้มีการบันทึกไว้เพื่อใช้เป็น หลักฐานของราชการเสมือนประวัติสุขภาพของผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็น ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนของผู้อุทธรณ์ตามมาตรา ๒๕ ประกอบมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะ อย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานหน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกเจ้าหน้าที่ ดำรวจของสถานีตำรวจ ตรวจปัสสาวะและ นำตัวอย่างปัสสาวะดังกล่าวส่งไปตรวจ ที่ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ ที่ ๙ นครราชสีมา ตามอำนาจหน้าที่ของ เจ้าพนักงานตามกฎหมาย แต่ผู้อุทธรณ์ ย่อมมีสิทธิจะรู้ถึงข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ ดังกล่าว ประกอบกับผลการตรวจ

วิเคราะห์...

วิเคราะห์เป็นข้อเท็จจริงที่ยุติแล้วและผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นหนังสือ ต่อศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ ๙ นครราชสีมาเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ที่มา : การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขากการแพทย์ และสาธารณสุข วันศุกร์ที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เวลา ๑๐.๐๐ น.

เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต...ต้องรับผิดชอบ!!

นางแววดาว ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ปฏิบัติการ ปฏิบัติงาน ณ โรงพยาบาลแห่งหนึ่งในจังหวัด น. ขณะที่ปฏิบัติหน้าที่แผนกตรวจสุขภาพ ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่รับเงินและออกใบเสร็จรับเงินแก่ผู้มาใช้บริการทางการแพทย์ในช่วงระหว่างวันที่ ๓ เมษายน - ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ซึ่งในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว มีปัญหาส่วนตัวทางด้านการเงินจึงทำให้เกิดการทุจริตเบียดบังเอาเงินจากผู้ที่มาใช้บริการทางการแพทย์ โดยเมื่อได้รับเงินแล้วได้ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ให้บริการ แต่ไม่นำเงินที่ได้รับส่งฝ่ายการเงินและบัญชีและฉีกทำลายสำเนาใบเสร็จรับเงินที่ตนออกไปแล้วเพื่อทำลายหลักฐานรวม ๓๕ ครั้ง ซึ่งทำให้นางแววดาวได้เงินจากการกระทำได้กล่าวไปรวมทั้งสิ้น ๖๕,๔๑๒ บาท

คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการไต่สวนมีพยานหลักฐานเพียงพอจึงชี้มูล

โดย...

โดยกล่าวหาว่าการกระทำของนางแววดาว เป็นการทุจริตในภาครัฐโดยกระทำความผิดอาญาและเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งในทางวินัยนั้นผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และลงโทษปลดออกจากราชการ สำหรับคดีอาญาคดีศาลอาญาทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ได้พิพากษาว่า นางแววดาวมีความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานยักยอกทรัพย์ และปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต โดยได้กระทำความผิดรวม ๒๕ กระหนง ให้จำคุกกระหนงละ ๕ ปี และปรับกระหนงละ ๒,๐๐๐ บาท รวมจำคุก ๑๓๕ ปี และปรับ ๗๐,๐๐๐ บาท แต่นางแววดาวได้รับสารภาพและคืนเงินให้แก่ราชการแล้ว จึงให้ลดโทษกึ่งหนึ่งเหลือลงโทษจำคุก ๘๗ ปี ปรับกระหนงละ ๑,๐๐๐ บาท แต่เนื่องจากมีกฎหมายกำหนดให้จำคุกได้ไม่เกิน ๕๐ ปี ประกอบกับรู้สำนึกในการกระทำและกระทำไปด้วยความผิดชั่ววูบ รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ต้องเลี้ยงดูบุตรผู้เยาว์และมารดาที่ป่วยชราจึงให้การลงโทษไว้ มีกำหนด ๒ ปี ให้ทำงานบริการสังคม ๔๘ ชั่วโมง และปรับ ๓๕,๐๐๐ บาท (คำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ คดีหมายเลขดำที่ อท. ๖๖/๒๕๖๑ คดีหมายเลขแดงที่ อท. ๑๐๓ / ๒๕๖๑)

ผู้รวบรวม นายปกาสิทธิ์ คำจันทร์ ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

นายไพบจน์ แสนใจธรรม นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)

นางสาวช่อฟ้า ปรีดี นิติกรชำนาญการ

นางสาวนิติพร จันทร์ต้อ นิติกรปฏิบัติการ

นางสาวพรสุตา จันทร์หา นิติกร

จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข